

V této práci jsou analyzována korejská onomatopoeie a mimetika, pro něž je uzpůsoben zastresující termín slova zobrazující. Po definici onomatopoeie a mimetik jsou posouzeny hlavní argumenty jejich rozdílné klasifikace jako slovního druhu. Jsou zde tři hlavní možnosti, a to zařazení do přislovce, citoslovce či vytvoření samostatného slovního druhu. Základní rysy, jež vymezují slova zobrazující v korejštině, jsou hlásková symboličnost, reduplikace, specifická slovotvorba a typické syntaktické vlastnosti spolu s omezenou kompatibilitou. Pokud slovo splňuje alespoň dva z těchto podmínek, je klasifikováno jako slovo zobrazující.

Dále je zkoumána otázka početnosti onomatopoeie a mimetik v korejštině a češtině. Korejšтина patří k jazykům s velmi rozvinutými slovy zobrazujícími, což potvrdila i excerpte velkého korejského slovníku. Jednou z příčin jejich vysokého počtu je prokazatelná věstí a systematická variabilita.

Formální stránka korejských onomatopoeie a mimetik je prezentována podle jednotlivých rysů, kterými se vymezují. Hlásková symboličnost je zkoumána u vokálu i konsonantu, její projevy jsou doloženy příklady. Reduplikace jsou podrobněji klasifikovány na reduplikace úplné a částečné. Slovotvorba zahrnuje možnosti odvozování onomatopoeie a mimetik i odvozování sloves a v menší míře také přislovce a jmen. Syntaktické vlastnosti odlišují onomatopoeie a mimetika do jisté míry od přislovce. Omezená kompatibilita často s jedním nebo několika slovesy či jmeny opět odlišují slova zobrazující od přislovce.

V praktické části analyzují rozdíly mezi korejskými a českými onomatopoeiemi a mimetiky, a to zejména z hlediska možnosti překladu. Na příkladech čtyř slovníků jsou ilustrovány problémy s vyjádřením přesného významu onomatopoeie a mimetik. Jedna se jedná o výběr variant do slovníku a jejich uspořádání, jedná o formulování přesné definice jejich významu. K analýze textu byly zvoleny korejské povídky a komiksy, které byly do češtiny přeloženy.